

Přízrak ze sna jako laň kráčí,
slunce pálí, vítr fičí mešitou
Kroky tiché po písku a po bodláčí,
pohled temný, tvář má šálem zakrytou

To je snad anděl,
no to je pěkný
Z nebeských výšin,
převtělil se v ženu

Strach mám jen já, kam se propadám,
lezu dál po kolenou vstříc temnotám
Tělo mé už dál chutě nezvládá,
prosím, zůstaň se mnou ať nejsem sám

Kůže bílá zpod hábitu prosvítá,
záře zlata a nefritových pokladnic
Příslib dává je jak růže rozvitá,
oheň pálí, nezůstane za mě nic

To je snad anděl,
no to je pěkný
Z nebeských výšin,
převtělil se v ženu

Strach mám jen já, kam se propadám,
lezu dál po kolenou vstříc temnotám
Tělo mé už dál chutě nezvládá,
prosím, zůstaň se mnou ať nejsem sám

Přízrak ze sna s ránem barvu ztrácí,
hlava prázdná, probouzím se se ženou
Žádný pohled na sebe už neobrací,
svoji krásou navždy s léty ztracenou

Strach mám jen já, kam se propadám,
lezu dál po kolenou vstříc temnotám
Tělo mé už dál chutě nezvládá,
prosím, zůstaň se mnou ať nejsem sám